

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Pe pošti prejemani velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemani velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja tristopna peti-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izveniši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 250.

V Ljubljani, v torek 30. oktobra 1888.

Letnik XVI.

Katoliški shod na Dunaji.

O tem prinesel je praški list „Čech“ z Dunaja nastopni dopis:

„Marsikak čitatelj bi gotovo rad zvedel, bode li shod katoličanov, vršeč se novembra meseca na Dunaji, „nemški“ ali avstrijski. — Bode li avstrijski? vprašamo skromno, ali se je poskrbelo tudi za to, da bomo mi katoliški Slovani, bodisi Čehi, Poljaci ali Slovenci, tudi zastopani na tem shodu? Je li se skrbelo tudi za to, da se bode oziralo na nas, kakor to zaslužimo v tem cesarstvu? Da bi se konečno ne reklo, da so v Avstriji samo Nemci katoličani! Zadovoljivega odgovora mnogi kmalu pričakujejo nestrpno.

Po dosedanjih pripravah, in kakor čitamo o tem v nemških listih, je dozdevno, kakor bi to imel biti shod osebno nemškega a ne avstrijskega značaja in lica. Doslej prirejevalci tega shoda še niso poslali povabila slovanskim narodom.

Najprej pa moramo povdarjati, da se prvi katoliški list v Avstriji „Vaterland“ malo ozira na katoliške Slovence.

Zanj obstojé samo nemški listi in slovanski le v toliko, ako mu tú pa tam kedó kaj pošlje iz njih, kar njemu godí. V dokaz bodi to, da se ima na prihodnjem shodu konečno rešiti vprašanje o izdavanju novega osrednjega katoliškega dnevnika, o čemer se je govorilo že takoj na prvem shodu.

Na prvem tem shodu bilo je sicer prisotnih nekoliko katoliških Slovanov iz Češke, Morave in Poljske, toda z avstrijskega juga ni bilo nikogar tú.

Ima li torej prihodnji katoliški shod na Dunaji biti avstrijski, morali bi gospodje prireditelji že davno prijeti vso stvar pri drugem konci.

Nam se dozdeva, kakor bi bila cela osnova shodovih obravnav vestna kopija katoliških shodov na Nemškem. Razmere naše so v premnogih stvareh drugače, nego na Nemškem.

Da, dóba naša in osebno pomirljiva dóba Taaf-fejeva zasluži, da se konečno pové na Dunaji: katero stališče je v istini avstrijsko, in da temu stališču najbolje odgovarja in pričuje stališče katoliške cerkve, koje vsaki narodnosti želi svobodni razvitek. Na tem shodu povodom jubilejnega leta

vladanja cesarja našega imelo bi se slavnostno pokazati in izjaviti, da je ogromna večina stanovnikov v Avstriji katoliškega veroizpovedanja in da se morata pojma katoliški in avstrijski spojati.

Casnikarstvu židovskemu se je doslej posrečilo ta pojma razdvajati, in prirojena posledica temu bila je, da so slovanski narodi v Avstriji prišli bodisi pod nemško kladivo ali pa pod madjarsko. In dokler se ne posreči oba pojma, recimo izrečno: avstrijski in katoliški takorekoč v jedno celoto spojiti, dotlej ne bode v cesarstvu našem mirú in Slovani ne bodo dosegli ravnopravnosti. Od te dóbe, ko so se opustile v Avstriji stare katoliške tradicije, počelo se je nemške narodnosti tlačiti, in tako se more dandanašnje o Avstriji reči: čem liberalneje se vlada v nji, tem bolj so tlačeni Slovani!

Povabijo naj se torej k temu shodu vsi narodi avstrijski, od Krkonoš do Črne Gore in od Inna do Dnjestra, in v prestolnici naj se dokaže slavno, da avstrijske koristi, prospehi vseh narodov avstrijskih zahtevajo negovanje in brambo katoliških koristij. In samo v tem slučaju se je nadejati impozantne vdeležbe na shodu!“

Matica Slovenska.)*

LXXXI. odborova seja, v sredo dné 17. okt. 1888.

(Konec.)

A.) Kot ustanovnika:

1. Česko-slovenski spolek v Pragi. 2. Valenčič Ivan, posestnik v Trnovem (izmed letnikov).

B.) Kot letniki:

1. Badalič Mijo, kr. gimn. profesor v Zagrebu. 2. Bajt Franc, nadučitelj v Štandreži. 3. Baneković Gregor, klerik v Zagrebu. 4. Bezenšek Arnošt, zav. uradnik v Ljubljani. 5. Bohanec Ivan, kapelan pri Sv. Lenartu v Slov. Goricah. 6. Božič Anton, vikar v Batah. 7. Bralno društvo v Braslovčah. 8. Bralno društvo v Knežaku. 9. Bralno društvo pri Sv. Luciji na Mostu. 10. Bralno društvo v Polhovem Gradcu. 11. Bralno društvo v Zagorji pri Št. Petru. 12. Bratina Anton, vikar v Doberdobi. 13. Brezovšček Andrej, župnik v Rifenbergu. 14. Brglez Svoimir, bogoslovec v Mariboru. 15. Budinščak Paul, klerik v Zagrebu.

*) Zaradi nujnejših stvari zaostalo.

Op. vred.

16. Cajnko Valentin, bogoslovec v Zagrebu. 17. Cerjak Franc, kapelan v Rušah. 18. Cestnik Anton, bogoslovec v Ljubljani. 19. Cilenšek Blaž, župnik v Zagorji na Štajerskem. 20. Cinglak Jakob, kapelan v Selnici. 21. Ciperle Josip, mešč. učitelj na Dunaji. 22. Čenčič Mihael, vikar v Desklah. 23. Černivec Anton, c. kr. pripr. profesor v Kopru. 24. Česen Andrej, kapelan v Radečah. 25. Čiček Josip, kapelan v Starem Trgu pri Slov. Gradcu. 26. Čitalnica šaleška. 27. Čitalnica škofjeloška. 28. Črnko Marko, mestni vikar v Ptui. 29. Črnovšek Ivan, umirovljeni uradnik v Krškem. 30. Dekleva Franc, trgovec v Postojini. 31. Dulár Franc, m. živinozdravnik v Beljaku. 32. Eržen Anton, c. kr. uradnik v Gorici. 33. Fajdiga Franc, trgovec v Sodražici. 34. Fideršek Matija, kapelan v Vojniku. 35. Freč Matija, župnik v Belih Vodah. 36. Freiham Franc, posestnik v Št. Ilji nad Mariborom. 37. Gaberšek Simon, vikar v Štandreži. 38. Gabrič Vekoslav, klerik v Zagrebu. 39. Gmeiner Karol, župnik v Širji. 40. Golob Andrej, učitelj pri Sv. Marjeti. 41. Hmelak Franc, trgovec in posestnik v Gorici. 42. Hora Jaroslav, dijak v Pragi. 43. Hudovernik Aleksander, not. kandidat v Ljubljani. 44. dr. Jakopič Josip, odvetnik v Gorici. 45. Jarc Ivan, vikar na Ljubušnjem. 46. Juvančič Lovro, župnik v Št. Lovrenci na Goriškem. 47. Juvanec Franc, učitelj na Vrhu. 48. Kalan Janko, c. kr. davk. uradnik v Krškem. 49. Kandut Filip v Podklostru. 50. dr. Kersnik Josip, c. kr. okr. zdravnik v Krškem. 51. Kette Avgust, c. kr. sodn. pristav v Kočevji. 52. Kuavs Josip, kapelan v Žminji. 53. Knjižnica dijaška v celovškem „Marijanišči“. 54. Kopal Bogdan, c. kr. sodn. pristav v Krškem. 55. Kocbek Franc, kapelan v Št. Ilji pri Slov. Gradcu. 56. Kocijančič Nikolaj, kapelan v Cirknem. 57. Kokošar Ivan, kapelan v Cirknem. 58. Kolavčič Ivan, župnik v Solkanu. 59. Korman Josip, pos. sin v Humenu. 60. Korman Peter, pos. sin v Humenu. 61. Kosec Matija, bogoslovec v Ljubljani. 62. Košar Ivan, župnik pri Sv. Florijanu. 63. Kovač Martin, žel. načelnik v Logatci. 64. dr. Krisper Valentin, odv. koncipijent v Ljubljani. 65. Kronvogel Josip, c. kr. sodn. pristav v Kozjem. 66. Kržič Mihael, trgovec v Podklostru. 67. Kučak Štefan, kr. gimn. profesor v Zagrebu. 68. Kuštrin Ivan, kurat v Kožbani. 69.

LISTEK.

Sveti Viktorin,

škof ptujski, cerkveni pisatelj in mučenec.

(Njegovo življenje in delovanje na podlagi najstarejših virov in po najnovejših pripomočkih spisal dr. Mihael Napotnik, c. kr. dvorni kapelan, kn.-šk. konzistorijalni svetovalec lavantinski; ravnatelj c. kr. zavodu za višjo vzgojo duhovnikov pri sv. Avguštinu na Dunaji.)

(Dalje.)

Ko si je pisatelj v I. delu položil tako stalni temelj, riše v II. delu od str. 171—278 življenje in mučeniško smrt sv. Viktorina ter ocenjuje njegovo književno delovanje. Gledé življenja in mučenja slavnega ptujskega škofa pride do naslednjih zaključkov:

„Sv. Viktorin je bil morda rodóm Grk, to smemo in moremo sklepati iz Hijeronimovega poročila, ki pravi, da je umel bolje grški, nego latinski jezik. Morebiti je Viktorin polatinčen Niketas. Njegovega ožjega rojstnega kraja ne pové nobena

zgodovina. Ako že ni bil porojen kje globoko v Greciji, zagledal je vsaj ob meji ali bližini te preblazene dežele luč sveta, tako resnijo skoro vsi zgodovinarji. Vendar pa ni nemožno, da je Viktorin bil rojen Ptujčan in je dobival skrbnejšo vzgojo v grščini nego v latinščini, čemur bi se ne bilo čuditi po takratnih razmerah in običajih. Odrasel si je izvolil stan rektorski (govorniški), ki ga je nekako silil, da se je baval in pečal z grškim slovom. Vendar predno se je vzobrazil za spretnega in zvedenega govornika ali zagovornika, bil je vsled vzornega, bogoljubnega življenja in vsled vzglednega čednostnega mišljenja po božji previdnosti odločen za višjo službo cerkveno. Iz Grecije, Raisp celó pravi iz Aten, mesta grških muz, bil je poklican v panonsko mesto Ptuj, da tam zasede škofijski prestol. Še laglje je postal vladika, ako je bil v Ptui rojen. Ptujčani so gotovo domačina rajši izvolili škofom nego tujca.“ (Str. 172—173.)

(To misel potrjuje razven gosp. dr. Napotnika tudi učeni jezuit Viljem van Hoof v najnovejšem

zvezku „Acta Sanctorum“ Bollandistarum izišlem l. 1887., v katerem se opisuje življenje onih svetih oseb, katerih spomin se slavi 1., 2. in 3. dne meseca novembra. Domovina Viktorinova je po mnenju van Hoofovem Panonija in rojstni kraj mesto Petovij ali Ptuj. Prim. Napotnikove knjige str. 262—272.)

Umeščen pa je bil sv. Viktorin na ptujski škofovski prestol od oglejskega patrijarha, katerega duhovni oblasti je pripadala ptujska vladikovina, dokler ni leta 811. Drava razmejila patrijarhat oglejski in solnograški.

Kot škof bil je sv. Viktorin mož apostolski v polnem pomenu te besede. Učil in trudil se je brez oduška, da preobrne nevernike, da sprijazni krivovernike, pa da vernike katoličane obvaruje grdih zmot in jih potrjuje v pravi jedinozveličavni veri Kristusovi. Kamor ni segati mogla njegova govornost, živa beseda, segala je pisana ter užigala srca krščanska in navduševala za pravo prosveto. Žal, da se ne dá prav natančno rešiti vevražno vprašanje, kedaj je slavní škof živel in deloval med

Lamprecht Luka, posestnik v Činžatu. 70. Lasbaber Franc, pos. sin pri Sv. Jurji na Ščavnici. 71. Lavrič Matija, župnik na Studenci pri Krškem. 72. Leban Andrej, vikar v Grgarji. 73. Leban Ignacij, bogoslovec v Gorici. 74. dr. Lešnik Janko, odvetnik pri Sv. Lenartu v Slov. Goricah. 75. Lichtenwallner Franc, učitelj v Rušah. 76. Luzar Ivan, žel. revident na Dunaji. 77. Malenšek Martin, m. kapelan v Ljubljani. 78. Marinič Franc ml., adm. pri Sv. Tomaži. 79. Marinič Franc st., vikar na Livku. 80. Markelj Ivan, c. kr. pripr. profesor v Kopru. 81. Martinčič Matej, posestnik iz Jezera. 82. Marušič Josip, č. kanonik, itd. v Gorici. 83. Miholič Stanko, kr. gimn. profesor v Zagrebu. 84. Mušič Ivan, c. kr. davk. uradnik v Kočevji. 85. Nedeljko Ivan, odv. uradnik v Ormoži. 86. Ogorek Andrej, c. kr. sodu. pristav v Loži. 87. Ogrin Peter, kapelan v Trnovem. 88. Pahor Anton, kapelan v Rifenbergu. 89. Papež Ivan, dež. r. profesor v Gradci. 90. Pavec Ivan, kapelan pri Sv. Jurji na Pesnici. 91. dr. Pavlica Josip, duhovnik v Rimu. 92. Pavlin Leopold, učitelj v Vatrovljah. 93. Pečnik Franc, kapelan na Ljubnem pri Gornjem Gradu. 94. Perko Franc, trgovec v Novem Mestu. 95. Petek Martin, pri Veliki Nedelji. 96. Pirjevec Ivan, c. kr. uradnik v Gorici. 97. Plepelec Josip, bogoslovec v Mariboru. 98. dr. Ploj Miroslav, c. kr. fin. prok. koncipist na Dunaji. 99. Podružnica ss. Cirila in Metoda za Beljak z okolico. 100. Pollak Josip, c. kr. vl. uradnik v Logatci. 101. Posavec Andrej, bogoslovec v Zagrebu. 102. Požar Anton, nadučitelj v Radečah. 103. Prelec o. Probo, redovnik v Pečuhu. 104. Premru Franc, kapelan v Tinjah. 105. dr. Pučko Jurij, c. kr. notar v Krškem. 106. Purgaj Oroslov, kapelan v Šmartinu. 107. Ravnihar Aleksander, c. kr. sodn. pristav v Logatci. 108. Rous Karol, kapelan v Sp. Dravburgu. 109. Semenišče duhovniško v Celovci. 110. Simonič Ivan, župnik v Št. Janži na Koroškem. 111. dr. Smolej Gustav, c. kr. sodnijski pristav v Trebnjem. 112. Sokolšek Štefan, bogoslovec v Celovci. 113. Steska Viktor, bogoslovec v Ljubljani. 114. Stiplovšek Valentin, župnik v Ločah. 115. Strnad Ivan, kapelan v Košani. 116. Strojnik Josip, župnik na Žili. 117. Svoboda Karol, c. kr. ingénieur v Idriji. 118. Šalamun Martin, učitelj v Stopercah. 119. Šantelj Anton, c. kr. profesor v Gorici. 120. Šeber Richard, lastnik tiskarne v Postojni. 121. Šijanec Anton, kapelan pri Sv. Jurji. 122. Šola c. kr. rudniška v Idriji. 123. Šola ljudska v Leskovci. 124. Štubelj Vinko, vikar v Podsobotinu. 125. Tomažič Marko, kapelan v Pilštajnu. 126. dr. Tonkli Nikolaj, odvetnik v Gorici. 127. Tratnik Leopold, pasar v Ljubljani. 128. dr. Travner Martin, ces. kr. sodn. pristav v Logatci. 129. Treiber Franc, m. kapelan v Celovci. 130. Trevn Anton, trgovec, župan in posestnik na Savi. 131. Trošt Franc, nadučitelj na Vinici. 132. Učiteljsko društvo ptujskega okraja. 133. Ulčnik Martin, kapelan v Sv. Križi pri Slatini. 134. Valenčič Ivan, dijak v Ljubljani. 135. Veternik Anton, bogoslovec v Mariboru. 136. Višnar Franc, bogoslovec v Mariboru. 137. Vraz Anton, župnik pri Sv. Antonu v Slov. Goricah. 138. Waller Elodija, c. kr. vadn. učiteljica v Gorici. 139. Zagorac Štefan, klerik v Zagrebu. 140. Zupančič Karol, učitelj v Ptui. 141. Žepič Franc, vodja dež. kmet. šole v Gorici. 142. dr. Žizek Franc, zdravnik v Gradci.

Politični pregled.

V Ljubljani, 30. oktobra.

Notranje dežele.

Trije *levičarski klubi* so se že mnogo posvetovali o nameravanem združenju, toda do sedaj brez uspeha. Nobeden klub noče žrtvovati svoje samostojne organizacije.

„Hlas Naroda“ je izvedel iz zanesljivega dunajskega vira, da je ustanovitev *češke deželne banke* zagotovljena.

Grof Andrássy je zopet zbolel ter leži v postelji. Povrnila se mu je njegova stara ledična bolezen.

Vnanje države.

Vsak, kdor ima sree za narodni razvoj in samostojnost *Srbije*, more čestitati Milanu h koraku, s kojim je ukrenil na pot, da dá svojemu narodu ustavo, kakoršne do sedaj prav za prav ni imel. Toda prevročekrvne nade v tem oziru se skoraj gotovo ne bodo vresničile, tem manj, ako se pomisli, kako pišejo v tej zadevi dunajski in budimpeštanski, Milanu naklonjeni listi. „Fremdenblatt“ priporoča kralju, naj ne dovoli narodu preveč pravice. „N. W. Tagbl.“ mu svetuje, naj si sedaj, ko se je odkrižal Natalije, ne nakoplje druge žene — „ustave“, ki bi mu napravljala še večje sitnosti. Madjarski „Egyetertes“ pa naravnost piše: „Kralj Milan je vse prej nego ustaven vladar. Z novo ustavo tudi ne namerava razširiti narodovih pravic. Na vsak način hoče imeti ustavo, ki mu daje večja prednostna prava, da bo potem tem lažje neodvisno vladal, ne da bi mu bilo mogoče očitati, da je prelomil ustavo. Ta njegov naklep pa se je zakasnil, kajti stališče njegovo je mej narodom preveč omajano.“

Bolgarski prestolni govor pri sobranjskem odprtju naglašja, da se bolgarska stvar vedno bolj utrjuje vsled splošnega miru in reda v deželi, ter naznanja več vladnih predlog, mej temi načrte o zgradbi železnice Jamboli-Burgas, o organizaciji zdravniške službe, o kazenskem zakoniku in zakonu o dednem nasledstvu.

Ruski merodajni krogi smatrajo ločitev srbskega kraljevskega zakona neveljavno. Tudi stališče metropolita Teodozija je nepostavno, ker je zakoniti metropolit Srbije prognani metropolit Mihael. Kraljica se bo pritožila pri carjigrajski in ruski sinodi; koliko bo s tem dosegla, to je drugo vprašanje.

Dne 27. t. m. je sprejel *nemški* cesar odposlance berlinskega mesta, ki so ga prišli pozdravit po njegovem povratku s potovanja. V svojem odgovoru je rekel Viljem mej drugim: „... Ko sem v tujih deželah deloval za blagor države, razpravljal je del nemškega časopisja moje najmožje družinske razmere tako, kakor bi tega ne dopuščal nobeden zasebnik! Gospoda moja! Nastanil se bodem v zidovih tega mesta, upam pa, da bode te preprečili v bodoče take izgrede.“ Ne da bi podal županu roke ali si dal predstaviti ostalih odposlancev, je zapustil cesar jako resen dvorano. In kaj tacega mora doživeti vladar Nemčije, dežele „strahu božjega“?

Dne 26. t. m. je imela *francoska* revizijska zveza shod v „Salle de Wagram“. Pri tem je navstal krvav boj med anarhisti in boulangisti. Prvi so hoteli zasesti oder, nekdanji general komune, Lullier, pa jim je hotel to zabraniti. Naenkrat so se zavstrela bodala. Lullier se je branil z revolverjem, s kojim je ustrelil štirikrat, končno pa se zgrudil krvaveč na tla. Vsega skupaj je bilo pri tem izgredih ranjenih dvajset oseb.

Italijanski ministerski svet se je minolo soboto posvetoval o finančnem položaji Italije. Finančni minister Magliani je priznal, da položaj zahteva sicer vso pozornost vlade, vendar pa ne opravičuje kričanja črnogledcev. Svet ni še ničesa ukrenil glede potrebnih naredeb.

Zmaga *rumunskih* konservativcev je veljanska. Takega poraza se liberalci niso nadejali. Vendar je dvomljivo, ali bo konservativna večina zadovoljna s sedanjim junimističnim ministerstvom. — Zoper polkovnika Dimitrescuja se je pričela kazenska preiskava pred vojnim sodiščem zaradi — kakor navadno v Rumuniji — izneverjenja državnega denarja.

Izvirni dopisi.

Z Dunaja, 24. oktobra. (Češki katoliki dunajski češkemu klubu v državnem zboru.) Spomenica čeških katolikov dunajskih klubu poslancev čeških v državnem zboru glede uvedanja službe božje v češkem jeziku slóve nastopno:

Komur pravi blagor posameznika, komur blagor narodov in države leži na sreci, gotovo prizná, da prvi in temeljni pogoj tega blagra je sv. vera. Istinitost tega izreka ni treba nam dokazovati. Kdor je le nekoliko pogledal v povestnico človeštva, uveril se je, da se je narodom, državam in tudi posamičnim rodbinam godilo najbolje takrat, ko so imeli v čislú sv. vero; to se vidi i pri poganskih narodih. Ko pa so popustili vero, zginola je pravost, zginola vrlost in plemenitost značajev, države in narodi zgubljali so se bodisi počasi, bodisi naglo s svetovnega pozorišča.

In ta sodba božja traja doslej in bode trajala na vse veke. Oziraje se samo na te skušnje, ne moremo tajiti neizmerne važnosti Gospodovih besed: „Idite in učite vse narode“.

In mi pa to povelje Gospodovo uvažujemo z višje strani, verske in nra vne.

Mi Čehi, katoličani, živeči na Dunaji in broječi blizu 200.000 duš, izmed kojih okoli 150.000 duš niso toli zmožni nemščine, da bi umeli v nemščini propovednika zadostno na propovednici, da bi razumeli nemščino v spovednici, živeči v državi po večini katoliški, uživajoči jednake pravice občanske z drugimi narodnostmi, vestno spolnujoči svoje državljanske dolžnosti, živeči v miru in pokoji z Nemci in pošteno se preživeti z delom rok svojih, smo uverjeni, da imamo v prestolnem mestu avstrijskega cesarstva tudi pravo domovinsko v zadevah občanskih in v zadevah verskih, kajti kot vestni župljani katerekoli župnije plačujemo za cerkvene potrebe, in sicer radi in prostovoljno, ni li torej pravno in pravično, da imamo za bremená, koja prenašamo, tudi svoje svete pravice?

Da, takrat stoprav potihnejo tožbe zastopništva dunajskega mesta, ko ne bode mnenja, da so na Dunaji samo Nemci in nijedne druge narodnosti, ko se bodo skrbni očetje prestolnega mesta obnašali proti drugim narodnostim po pravu in pravičnosti; nihče izmed nas gotovo ni nevaren večini nemškega stanovništva na Dunaji.

Mi Čehi torej, katoličani, hoteči zvesti ostati sv. veri katoliški, ki je za vse ljudi brez razločka, hoteči biti nra vni, hoteči biti na podlagi sv. vere redni in zanesljivi občani državni — redni katoličani niso nikoli vladarjevemu prestolu nevarni — zahtevamo in prosimo, da se moremo vaditi redno v sv. veri in da bi imeli priložnost spolnovati svoje krščanske dolžnosti.

Nad 200.000 Čehov živi na Dunaji, a tem naj samo dve cerkvi, v kojih se samo ob 7. uri

katoličani ptujskimi. V tem oziru nam primanjkuje povsem zanesljivih, verodostojnih podatkov. . . . „Sikst seenski uči, da je naš svetnik slul okolo leta 270.; previdni Anglež Kavej pa misli, da je bilo okolu leta 290. Kot čas njegove mučeniške smrti se skoro soglasno povdarja leto 303. Ker pa je sveti mož zapustil obilno število književnih del, hoče resnici biti podobno in sorodno, ako trdim, da je v Ptui škofoval sv. Viktorin med leti 270. in 303., če ne že poprej: kajti on se semtertje imenuje celó vrstnik sv. Ciprijanu Kartagincu, ki je bil dne 14. septembra l. 258. silovito umorjen.“ (Str. 175 nsl.) Kako vzgledno da je živel sv. Viktorin in kako uspešno je deloval, spričuje nam Stridovečan sveti Hijeronim, ki učenega in pobožnega škofa prišteva latinskim cerkvenim očetom. Imenuje ga steber katoliške cerkve ter ga še hvali poleg tega in poveljuje, da je mož, ki svojo skromnost, blagost in značajnost kaže tudi v tem, da je slehernemu odkritosrčen, bodi prijatelj, bodi zopernik. Opat Milevski prišteva našega Viktorina krdelu zagovornikov katoliške cerkve. On je bil neumorno delaven škof, izredno učen bogoslovec, vnet

in zavzet in spreten zagovornik nebeških resnic, neustrašljiv pastir svoje črede v najsilnejših nevarnostih. Da! Sv. Viktorin stoji kot škof, kot pisatelj in mučenec na nedosegljivi višini.

O mučeništvu sv. Viktorina piše g. pisatelj: „Proti završetku tretjega veka pričelo se je deseto in poslednje hudo preganjanje kristijanov in sicer po vsem široširnem rimskem cesarstvu. . . . Najstrožji ukaz pa, da se morajo kristijani preganjati, bil je razposlan dne 23. februarja l. 303. na vse strani prostrane države. In ravno v tem letu Dijo-klecijanovega krutega vladarstva bil je tudi naš sv. Viktorin mučen. Pisatelj sicer gledé leta Viktorinove smrti niso vsi jednakih misli, vendar večina povdarja leto 303.; le redkoma se imenuje 304. in po jedenkrat leto 305 ali 284. Pač pa naglašajo vsi zgodovinarji brez razločka in brez izjemka 2. dan novembra kot dan Viktorinove smrti.“

Nerešeno je še vprašanje po rimskem načelniku, ki je ukazal sv. škofa umoriti. Ne poredkoma imenuje se Martinijan, ki je še leta 314. zapovedoval srednjemu Noriku. Drugi pa imenujejo Amancija, prokonsula gorenje Panonije, h kateri

se je v tem času Petovij še prišteval. Za slednjega odloči se tudi naš avtor. (Prim. str. 180 in 232.)

Dalje ne dá se označiti način Viktorinovega mučeništva. Slike nam ga navadno predstavljajo moža v škofjem ornatu, s knjigo v naročji, s palmo v levici in z mečem v desnici, kar bi naznanjalo, da je bil s tem orožjem umorjen.

Naposled manjka pripomočkov, da bi se varno določil kraj, v katerem je umrl sv. mučenik. Stari rokopis, shranjen v ptujski proštiji, uči brez ovinkov, da je bil Viktorin v Ptui ovenčan z nevenljivim vencem mučeništva. Njegovi sv. ostanki shranili so se bili v ptujskem mestu, kjer je bil nad njimi postavljen altar. Ko pa so prihrule sovražne čete, ki so razdejale mesto ptujsko in njegove prebivalce razpršile na vse strani, prenesli so duhovniki svete ostanke svojega ljubljene škofa na varni kraj, kjer je počival sv. Florijan. Ta kraj je brezdvomno samostan sv. Florijana na Zg. Avstrijskem med mestom Steier in mestom Linz. In od tod so bile Viktorinove kosti s Florijanovimi vred prenešene v Rim, kjer še sedaj počivajo. (Prim. str. 181, 260 in 261.) (Konec prih.)

zjutraj in ob 3. uri popoldne vrše službe božje v češčini, zadostujejo?!

Vzdramili smo se pred 15. leti, zbrali in skupili se v društvo sv. Metoda in priborili si konečno po veliki borbi češke službe božje v I. okraji pri sv. Ani, toda i tu nam je bila prepuščena cerkev samo na pol ure, vrhu tega nam je bilo dano na voljo, da si poiščemo sami češkega duhovnika in ga tudi sami plačamo.

Že 15 let bila je torej češka služba božja pri sv. Ani, in možno je bilo torej le pri veliki požrtvovalnosti in pripravljenosti nekaterih čeških duhovnikov, ki so pa že deloma pomrli, ali so pa ostavili Dunaj.

Ko so nam pa pred dvema letoma zaradi velikega števila Čehov, stanujočih v Petdomih (Fünfhaus) odprli očetje Lazaristi bram svoj za nekatere ure, tu se nam je bilo ozirati po duhovnikih, koji bi mogli stalno in trajno opravljati češke službe pri sv. Ani pri oo. Lazaristih, zajedno nastala nam je s tem dolžnost, te duhovnike pošteno plačati in jim zagotoviti živobitje.

Ljud češki na Dunaji je večinoma delavskega stanu ali pa rokodelskega; toda kedor je ostal zvest svoji veri, ta se branil in bal ni zagotoviti sebi in deci svoji mnogo potrebnejšo stvar. Nabira novce, da bi v katoliški državi, koji je reden in vesten državljani, plačal sam duhovnike svoje. Kje nahajamo kaj sličnega?

Toda obrnimo se na drugo stran, mnogo važnejšo.

Kedor pozná ta obširni Dunaj, oddaljene okraje in okolišne občine njegove, kedor uvaža, da nas Čehov živi tu nad 200.000, prizná, da štiri cerkve pač ne zadostujejo, da bi le mala peščica mogla svojim krščanskim dolžnostim zadostiti i celó takrat, ko bi bile te štiri cerkve prepuščene popolnem nam, a ne samo nekatere ure, prav kakor iz usmiljenja. (Konec prih.)

Iz Železnikov, 26. oktobra. Avstrijski narodi letos v proslavo 40letnega slavnega vladanja svojega presvetlega cesarja Frana Josipa I. povsod napravljajo slavnosti ali ustanovljajo blaga dela. — Ni čuda, — saj naš cesar ima za vse svoje podložne pravo očetovsko srce, povsod po mestih, trgih in vaseh se nahaja obilno znamenj Nj. veličanstva radodarnosti; zato pa tudi vsi podložni močno ljubijo svojega vladarja. Po Kranjskem so že vsa mesta, trgi in tudi večje vasi opravile za preblagega vladarja slovesne službe božje, v ta namen pogostile in obdarile šolsko mladino, s poukom, naj ljubi svojega vladarja in naj moli za cesarja, da bi nam Bog Nj. veličanstvo še mnogo let ohranil! V tem tudi selška dolina ni zaostala; vse tukajšnje srenje in fare so že po svoji moči v to primerne slavnosti priredile, med katerimi so nas naši sosode Selčani vse prekosili. Slavnost, združena s predpoludansko službo božjo, vršila se je rožnivenško nedeljo, katere smo se tudi Železnikarji vdeležili. Govore in napitnice popisovati bi bilo preobširno; opomnim samo, da so k tej slavnosti največ pomagali Kroparji s svojim izvrstnim petjem. Lepo petje res človeško srce razveseli in povzdiguje vsako slavnost. Mi skoraj zavidamo naše sosede, ki imajo tolikanj spretnega učitelja petja, ko bi si srenje ali fare oskrbele učencikov v lepem narodnem petju, potem bi kmalu tisto ponočno krokanje in umazane, pohujšljive poperke potihnile. — Naj še omenim našega bralnega društva. Ni še razpadlo ali propadlo, kakor so nekateri želeli, ampak se marveč okrepčuje. Dne 22. t. m. je napravilo izlet v Kranjsko Loreto t. j. k Materi božji v Sušo. Ondi je bila sv. maša za cesarja, pri kateri so prav spodbudno peveci našega društva Matere božje pesmi prepevali in poslednjič odpeli avstrijsko himno.

Iz Boh. Bistrice, 27. oktobra. Pred tremi leti praznovali smo posvečenje nove farne cerkve, dne 9. decembra pa bomo praznovali 100letnico fare in 25letnico, odkar č. g. Janez Mesar kot župnik med nami požrtovalno deluje. Kdor vé, kaj je gospod storil za Bohince samo gledé na sirarstvo, priznati mora, da mu truda, skrbí in troškov ne moremo poplačati. Zato kličemo preblagemu gospodu: Bog ga ohrani krepkega še mnogo let!

Iz Šempasa, 27. oktobra. Pred kratkim vršile so se pri nas nekatere osebne premembe. Dne 15. oktobra poslovil se je od nas in sploh domačega kraja naš domačin in novomašnik gosp. Ivan Remec ter je šel na svoje prvo mesto v Podbrdo kot kapelan službovat. Bog mu dai ljubo zdravje, da bi mogel mnogo let uspešno delovati za dušni

in telesni blagor naroda. — Dne 18. oktobra poslovil se je od nas tudi naš dozdanji kapelan č. g. Janez Klobovs in je šel kot vikarij na Trnovo. Bil je pri nas samo dve leti, a v tem času prikupil in priljubil se je celi fari. V cerkvi in šoli je bil izvrsten učenik, v občini vzgleden sosesčan in v narodnem smislu pravi vnet narodnjak. Tukajšnje bralno društvo je z njim mnogo zgubilo. Bog plati mu za vse dobro! Njegov naslednik je g. Slokar iz Lokavea. Upamo, da bo vreden naslednik prednikov v cerkvi in zunaj cerkve.

Učiteljska zborovanja.

(Dalje.)

„Slovensko učiteljsko društvo“ zborovalo je takoj po „Vdovskem društvu“. Navzočih je bilo nad 60 udov. Predsednika namestnik (predsednik je bil zadržan vsled seje deželnega šolskega sveta), g. Srečko Stegnar, pozdravi navzoče. Povdarja, da se slovensko učiteljstvo zbira v proslavo 40letnega cesarjevega vladanja ter ob enem praznuje 20letni obstanek „Slovenskega učiteljskega društva“. Spominja se napredka na šolskem polji v tej dobi ter delavnosti društva, in zakliče trikratni „Slava“ presvetlemu cesarju.

Potem poroča o društvenem delovanju tajnik, nadučitelj g. Ivan Govekar nekako tako-le:

Slavni zbor! „Slovensko učiteljsko društvo“ imelo je lanskega leta v dan 6. septembra svoj običajni občni zbor. V odbor 9. udov volili so se z večino glasov gg.: Ant. Funtek, učitelj na mestni šoli na barji; Jakob Furlan, učitelj na I. mestni deški ljudski šoli; Ivan Lapajne, ravnatelj meštanske šole v Krškem; Andrej Praprotnik, nadučitelj in voditelj I. mestni deški šoli; Feliks Stegnar, c. kr. učitelj na Gradu v Ljubljani in deželni poslanec; Andrej Žumer, učitelj na II. mestni deški šoli v Ljubljani, in Fran Govekar.

Takoj po zboru pa se je odbor konstituiral tako-le; Andrej Praprotnik, predsednik; F. Stegnar, podpredsednik; Ivan Tomšič, blagajnik; F. Govekar, tajnik, in Janez Krulec, knjižničar.

Odbor „Slov. učiteljskega društva“ imel je tudi v preteklem letu skoraj vsak mesec seje, zadnji mesec še celó po več sej zaradi slavnostnega koncerta. Pri vsaki seji se je posvetovalo in razgovarjalo o prevažnih zadevah, ki bi koristile splošnemu slovenskemu šolstvu. V obče si je zbor prizadeval ostati in delovati po nameri, pri osnovi si dani, podpirati namreč duševno slovensko ljudsko šolstvo ter z združenimi močmi delati na blagor nam izročeni mladini in na srečo mili domovini, cerkvi in državi. (Konec prih.)

Dnevne novice.

(Presvetli cesar) naročil je g. deželnemu predsedniku, naj izreče Najvišjo zahvalo vsem vdeležencem slavnosti 40letnice v Šenčurji pri Kranji za lojalno izjavo.

(Dr. Vitezić) je v Hohenwartovem klubu uaznanil interpelacijo, zakaj isterski deželni glavar dr. Vidulich ne dopušča, da poslanci v isterskem deželnem zboru govoré tudi hrvatski. Klub pa ni potrdil te interpelacije, ker se drži načela, da državni zbor ni višja instanca od deželnega zbora. Grof Hohenwart je izjavil, da bi bilo z avtonomistiškega stališča neprimerno v državnem zboru obravnavati o stvaréh, ki spadajo v področje deželnih zborov. — Kakor že znano, bil je nedavno g. M. Mandić, vrednik „Naše Sloge“ v Trstu obsojen zaradi razžaljenja časti. Policija ga je v svojem poročilu opisala kot panslavista. V današnji seji državnega zbora pa je dr. Vitezić interloval ministerskega predsednika, ali bo vlada ukazala, da bodo redarska oblastva sestavljala svoja poročila le na podlagi zanesljivih poizvedovanj.

(Slovensko gledališče.) „Mlinar in njegova hči“, zaloigra v petih dejanjih, predstavljala se bode tudi letos v četrtek dne 1. novembra t. l. Za prihodnjo nedeljo je opereta „Pot po nevesto“ na repertoirji.

(Naučno ministerstvo) je vsled pritožbe krajnošolskega sveta pri sv. Marku poleg Ptuja predurgačilo ukaz štajerskega deželnega šolskega sveta ter določilo, da smejo stariši ali varuhi šolskih otrok v začetku šolskega leta tamošnjim ljudsko-šolskim vodstvom ustno ali pismeno naznaniti, da se dotični otrok ne bo učil nemščine. Učni jezik je povsem slovenski, vendar pa se morajo na tri- in večrazrednih šolah v zadnjem razredu,

na manjrazrednih pa v zadnjem šolskem letu poleg nemščine kot učnega predmeta ponoviti učne snovi iz zemljepisja in računstva s pomočjo nemščine, da se otroci tem temeljiteje izvezbajo v nemškem jeziku.

(Umrli) je včeraj dopoldne ob 1/2 10. uri po kratki bolezni č. g. Simon Kosmač, bivši župnijski oskrbnik in sedaj že več let v pokoji živeč v Škofji Loki. Pogreb bo jutri zjutraj ob 8. uri. Ranjki se je rodil v brezniški župniji na Gorenjskem in ravno kar spolnil 73. leto. N. v m. p.! — Umrli je v nedeljo Podsmereko pri Vel. Lašičah po dolgi bolezni g. Ivan Gruden, notarski kandidat. N. v m. p.!

(Novemberski advancement.) Imenovani so: V domačem pešpolku št. 17 major g. A. Salomon podpolkovnikom, stotnik II. vrste g. E. Konšek stotnikom I. vrste, nadporočniki g. R. pl. Fladung, g. J. Aljančič in g. J. Milavec stotniki II. vrste; zadnji premeščen je ob enem k 6. pešpolku. Major g. A. Strohmayr pri 97. pešpolku imenovan je podpolkovnikom.

(Ogenj.) Z Vrhnike se nam poroča: V nedeljo 28. t. m. zvečer vnela se je lesena shramba posestnika Fr. Ogrina. Ogenj so hitro pogasili, ker so prevrnili kolibo v poleg tekoči potok. Požarni brambi vrhniška in verdska ste bili ob enem na mestu požara. Ogenj je nastal vsled neprevidnosti, ker so domače ženske shranjevale živ pepel v pogoreli leseni shrambi.

(Konjski somnji.) Ker se pri konjih tukajšnjih meščanov že od 18. avgusta in pri konjih 13. ulanskega polka od 27. sept. ni prikazal nov slučaj smrkvosti, razveljavila je c. kr. deželna vlada dotično prepoved; prvi konjski somenj vršil se bo dne 8. novembra t. l.

(Italijanski listi) v Trstu in Istri grdili so pred meseci nekega Hrvata, ki je bil v Poreči obsojen na tri dni zavora, ker je dvema talijanašema povedal resnico v obraz; dotičnemu sodniku pa so peli hvalo in slavo. Pred kratkim pa so ravno istega sodnika v Poreči dejali pod ključ, ker je izneveril večjo svoto denarja, a o tem italijanski listi modro molče, ker je mož Italijan.

(V Gorici) odprl je umirovljeni učitelj gosp. G. Likar prodajalnico šolskih knjig, vseh šolskih in pisarskih potrebščin. Svoji k svojim!

(„Krščanski detoljub“.) Tega lista za krščansko vzgojo in rešitev mladine, ki ga izdaje štirikrat na leto „Katoliško društvo detoljubov“, izšel je tretji snopič. Vsebina: Zakaj morajo krščanski detoljubi otroke radi imeti? — Odgoja — mučeništvo. — Sedem poglavitnih grehov pa otroška vzgoja. — Otroci zunaj doma. — Kaj je pri kaznovanji otrok glavna reč? — Iz otročjih ust. — Zadeve „Katol. društva detoljubov“.

(25.000 gld.) je glavni dobitek loterije jubilejne razstave. Kakor izvemo, bodo srečke v kratkem razprodane. Čitatelje opozarjamo, da bo srečkanje že dne 31. oktobra.

Telegrami.

Peterburg, 30. oktobra. V postaji Boaki je skočil drugi stroj s štirimi vozovi carskega vlaka s tira; carska družina in spremstvo sta nepoškodovana.

Pariz, 30. oktobra. Pri francosko-ameriškem banketu povodom obletnice, ko se je postavila soha prostosti v Novem Yorku, je rekel Goblet: Francija se je odpovedala slavi vsled pridobitev z orožjem, marveč hoče le zboljšati osodo svojega prebivalstva; Francija potrebuje mir, da more izvršiti svoje delo.

Zanzibar, 29. oktobra. Grof Teleki je s poročnikom Hohnerjem dne 24. oktobra prišel v Mombaso; našel je do sedaj nepoznano jezero imenom Bassonrok, severno od Baringo-jezera.

Dijaška kuhinja v Celji.

Za III. društveno, šolsko leto 1888/9 so darovali častiti in prečastiti gospodje:

Ekselencia knezoškof za oktober	6 gl. — kr.
Bohine, dekan v Braslovčah	5 „ — „
Juri Klanšek, duhoven v Braslovčah	5 „ — „
Hribovnik, kapelan v Braslovčah	3 „ — „
Peter Erjavec, župnik v Trbovljah	5 „ — „
Jože Muha, kapelan v Trbovljah	2 „ — „
Andrej Elsbaier, trgovec na Laškem	5 „ — „
Slavna posojilnica celjska zopet	100 „ — „

Prosimo uljudno še daljnih milodarov posebno letos, ker imamo podpirati veliko zelo revnih pa pridnih dijakov.

Maks Veršec,
blagajnik

M. Vošnjak,
predsednik.

Umrli so:

24. oktobra. Rupert Slavnik, agent, 66 let, Hradskega vas št. 7, pljučnica. — Helena Krek, gostija, 73 let, Kravja dolina št. 11, marasmus.

25. oktobra. Marija Lukman, računskega svetnika žena, 52 let, Vodnikove ulice št. 6, jetika. — Anton Breskvar, ključarjev sin, 11 let, Hrenove ulice št. 11, davica. — Uršula Waide, konduktarjeva žena, 63 let, Kolodvorske ulice št. 20, kap.

26. oktobra. Zora Predovič, posestnikova hči, 4 mes., Poljanski trg št. 5, davica. — Marija Banovec, zvonarskega pomočnika hči, 3 ure, Cesta v mestni log št. 4, oslabljenje.

27. oktobra. Anton Bavdek, delavčev sin, 4 leta, Rožne ulice št. 13, božjast.

28. oktobra. Jožef Heran, knjigovezov sin, 15 mes., Poljanska cesta št. 18, jetika. — Aleksander Jeločnik, krojačev sin, 1¹/₂ leta, Rožne ulice št. 39, bronhitis.

29. oktobra. Blaž Quarantotto, dijak, 17¹/₄ leta, Beethovne ulice št. 6, vnetica možganske mreže. — Jera Šmajdek, delavka, 38 let, Rožne ulice št. 39, jetika.

V bolnišnici:

19. oktobra. Katarina Kogej, delavka, 55 let, pericarditis exsudativa. — Gašper Glinšek, gostič, 65 let, marasmus.

20. oktobra. Janez Kante, delavec, 35 let, jetika.

21. oktobra. Elizabeta Zalar, gostičeva žena, 64 let, pneumonia.

22. oktobra. Helena Kristan, kolarjeva žena, 54 let, catarhus intestinalis.

26. oktobra. Urša Oltra, gostija, 61 let, meningitis traumatica.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. jut.	747-1	20	sl. svzh.	megla	
29. 2. u. pop.	744-8	14-6	"	jasno	0-00
9. u. zveč.	744-2	6-6	"	"	

Srednja temperatura 7-7° C., za 0-4° pod normalno.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

30. oktobra.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	82 gl. 20 kr.
Sreberna " 5% " 100 " 16%	82 " 60
4% avstr. zlata renta, davka prosta	109 " 75
Papirna renta, davka prosta	97 " 55
Akcije avstr.-ogerske banke	871 " —
Kreditne akcije	312 " 30
London	121 " 25
Francoski napoleond.	9 " 61 ¹ / ₂
Cesarski cekini	5 " 76
Nemške marke	59 " 40

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Frančiškansko cerkev v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano rečno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupe so oljnat barve v ploščevinastih pušicah (Blechbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfinije naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

☛ Cenike na zahtevanje. ☛

Janez Dogan,

mizarski mojster v Ljubljani

na Dunajski cesti št. 15, (Medijatova hiša)

priporoča svojo dobro vrejeno zalogo raznovrstne

hišne oprave,

politovane in likane: altarne podstavke po 5 gl. 50 kr., divane, garniture, modroce na peresih po 10 gl., žimnate modroce po 20 gl., vozičke za otroke, okvire za svete in posvetne podobe

po mogoče nizke ceni.

Tudi prevzema vsa mizarska in stavbena dela.

Cenilnik s podobani zastonj in franko.

Katoliška Tiskarna

priporoča raznovrstne

vizitnice

po nizki ceni.

OTOMANE,

!!gl. 38 a.v.!!

(glej podobo), naj bolj praktično, elegantno, moderno in priljubljeno tapetirano pohištveno orodje, preoblečeno z modernim in močnim blagom in popolno

pozamenterijo, to je s čopi in dolgimi franžami iz blaga, izdeluje po — 38 gold. a. v. — zajamčeno dobro in solidno narejene

Anton Obreza,

tapetirar in dekoratér

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4.

Uzorec blaga resnim kupcem franko na razpolago. Vsa v mojo stroko spadajoča dela v mestu in na deželi izvršujem najceneje. — Modroce na peresih (Federmadrassen) 10 gl. in višje. — Preč. duhovščini priporočam kot specialiteto: altarne preproge.

☛ Ceniki s podobami zastonj in franko na zahtevanje. ☛

Prostovoljna dražba!

Dne 5. novembra t. l. prodajal se bode parceloma tudi pod nastavljen ceno po sodnijskem potu v Količevem iz zapuščnine Jakoba Kočevarja mlaj. v Količevem št. 22 pri Kamniku, z izvrstno vodno silo, tudi v druge industrijske namene pripraven, hiša in poslopja z „fundus instructus“ om vred, po klicani ceni 11.599 gl. 15 kr., dalje njive, travniki in gozdi. — Ara (vadium) 10% nastavljene cene. — Tretjina kupnine plačati je v 14 dneh, ostalo v dveh mesecih. — Nadaljnji pogoji poizvedo se pri okrajni sodnji na Brdu. Dne 7. novembra bode dražba premičnih rečij. (7)

Najboljši in najpripravnejši način hranjevanja je gotovo

☛ zavarovanje življenja. ☛

Zavarovanje življenja koristno je vsakemu, neobhodno potrebno pa onim, ki imajo skrbeti za rodbino. Naše življenje odvisno je od tolikerkih slučajnosti, da ne smemo nikdar puščati iz oči bodočnosti onih, ki so nam dragi in za katere skrbeti smo obvezani. Najboljši pripomoček za to je zavarovanje življenja, katero je urejeno tako, da daje priliko vsakemu udeleževati se njenih dobrot.

Za neznamen denar more se zavarovati kapital, ki se izplača po smrti preostale rodbini, ali dota, ki se izplača otroku, kadar doživi, 18., 20. ali 24. leto. Poslednje zavarovanje važno je zato, ker se zavarovana dota izplača tudi tedaj, ko bi oni, ki jo je zavaroval, umrl takojšpotem, ko je uplačal prvi obrok, in ker se vsa uplačana premija vrne, ko bi zavarovani otrok umrl pred dogovorjeno starostjo.

More se pa tudi zavarovati kapital, ki se izplača zavarovancu samemu o dogovorjeni starosti (n. pr. v 40., 50. ali 60. letu), ali pa njegovim dedičem, ko bi utegnil umreti prej.

Vse te načine zavarovanja upeljane ima **vzajemna zavarovalna banka „SLAVIJA“ v Pragi**, katere prednost je še to, da je pri njej vsak člen brez kacega posebnega priplačila deležen vsega čistega dobička, ki je leta 1887 iznašal 10%, v prejšnjih letih pa tudi že po 20%, 25% celo 48%.

Konci leta 1886. bilo je pri banki „SLAVIJA“ za življenje zavarovanih 40.497 oseb za 22.835.193 goldinarjev. Vsa pojasnila daje brezplačno (60)

glavni zastop banke „SLAVIJE“ v Ljubljani, v lastnej hiši (Gosposke ulice 12.)

☛ Zrebanje jutri. ☛

Srečke obrtne razstave, prirejene v proslavo cesarske svečanosti, samó 50 kr.

Glavni dobitek **25.000** gl.

Srečke dobivajo se v Ljubljani pri

☛ J. C. MAYER-JU. ☛